

Besluit van de raad van de gemeente Lelystad houdende regels in het kader van jeugdhulp [Verordening Jeugdhulp Lelystad 2018]

Nummer: 180001632

De raad van de gemeente Lelystad;

Op voorstel van het college van de gemeente Lelystad d.d. 10 juli 2018.

BESLUIT:

De Verordening Jeugdhulp Lelystad 2018 vast te stellen.

Lelystad, 11 september 2018.

De raad van de gemeente Lelystad,

de griffier, de voorzitter,

De Verordening Jeugdhulp Lelystad 2018

De raad van de gemeente Lelystad;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 10 Juli 2018; gelet op de artikelen 2.9 , 2.10 , 2.12 en 8.1.1, derde lid van de Jeugdwet; gezien het advies van cliëntenraad jeugdhulp

overwegende dat de Jeugdwet de verantwoordelijkheid voor het organiseren van goede en toegankelijke jeugdhulp bij de gemeente heeft belegd; en dat het noodzakelijk is om regels vast te stellen over de voorzieningen op het gebied van jeugdhulp;

BESLUIT

vast te stellen de Verordening Jeugdhulp Lelystad 2018

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. Alle begrippen die in deze verordening gebruikt worden en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Jeugdwet en de Algemene wet bestuursrecht (Awb).
2. In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - algemene voorziening: jeugdhulpvoorziening op grond van de wet die rechtstreeks toegankelijk is zonder voorafgaand diepgaand onderzoek naar de behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige of zijn ouders;
 - andere voorziening: voorziening anders dan in het kader van de Jeugdwet, op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen;
 - BIG-register: register voor Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg, zijnde een databank waarin officieel erkende gezondheidswerkers geregistreerd zijn;
 - budgetplan: overzicht van de jeugdigen en ouders voorgenomen besteding van een aan te vragen persoonsgebonden budget;
 - gebruikelijke zorg: de hulp en zorg waarvan naar algemeen aanvaardbare maatstaven gangbaar wordt geacht dat ouders die aan hun kind bieden;
 - gesprek: gesprek als bedoeld in artikel 7;
 - gezinsplan: het verslag als bedoeld in artikel 8;
 - hulpvraag: behoefte van jeugdige of ouders aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid, van de wet;

- individuele voorziening: een op de jeugdige of zijn ouders toegesneden jeugdhulpvoorziening die door het college in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget wordt verstrekt;
- melding: melding van een hulpvraag als bedoeld in artikel 5, eerste lid;
- familie/jeugdgroepsplan: het familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1. van de wet;
- Kwaliteitsregister jeugd (SKJ): beroepsregister voor beroepsbeoefenaren in het jeugddomein die werkzaam zijn op een hbo- of wo-functie en voldoen aan de gestelde eisen van vakbekwaamheid;
- pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de wet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of zijn ouders, dat hen in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken;
- professionele standaard: beroepscodes en richtlijnen die gelden voor het jeugdhulpwerkveld;
- samenwerkingsovereenkomst: samenwerkingsovereenkomst tussen gemeente Lelystad en de deelnemende instellingen met betrekking tot de Jeugd en Gezinsteam Lelystad;
- wet: Jeugdwet.

Artikel 2. Vormen van jeugdhulp

1. De volgende vormen van algemene (preventieve) voorzieningen zijn beschikbaar:
 - (lichte) opvoed- en opgroei-ondersteuning
 - trainingen voor ouders en/of jeugdigen
 - informatie en advies (gericht op cliënt)
 - onderzoek
 - consultatie en advies
2. De volgende vormen van individuele voorzieningen zijn beschikbaar:
 - jeugd- en opvoedhulp
 - diagnostiek
 - (dag)behandeling (individueel, gezin en groep)
 - dagbesteding(eventueel inclusief vervoer)
 - begeleiding (individueel, gezin en groep)
 - persoonlijke verzorging
 - kortdurend verblijf (logeren inclusief begeleiding/behandeling maximaal 3 etmalen per week)
 - jeugdhulp met verblijf
 - spoedeisende zorg
 - jeugd GGZ
 - onderzoek en advies bij huiselijk geweld en kindermishandeling
 - preventieve jeugdbescherming
 - onderwijs en zorgarrangement
 - gedwongen hulp (jeugdbescherming - of jeugdreclasseringsmaatregel)
 - landelijke aanbod specialistische jeugdhulp
3. Het college maakt bekend op welke plaats het overzicht van de in enig jaar beschikbare algemene (preventieve) en individuele voorzieningen kan worden gevonden.

Artikel 3. Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts

1. Als een jeugdige of ouder zich bij een jeugdhulpaanbieder meldt met een verwijzing, verkregen via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts, dan bepaalt de jeugdhulpaanbieder met deze verwijzing de inhoud, frequentie, duur en omvang van de voorziening.
2. Bij het bepalen van de inhoud van de voorziening houdt de jeugdhulpaanbieder rekening met de bepalingen in deze verordening.
3. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder, als en voor zover de genoemde jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is.
4. Het college legt de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking als bedoeld in artikel 12.

Artikel 4 Toegang gecertificeerde instelling

1. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp die de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering. Tevens draagt het college zorg voor de inzet van jeugdhulp die de rechter, de officier van justitie, de directeur van

de justitiële jeugdinrichting (JJI) of de selectiefunctionaris van de JJI nodig acht bij de uitvoering van een strafrechtelijke beslissing.

Artikel 5. Toegang jeugdhulp via de gemeente, melding hulpvraag

1. Jeugdigen of ouders kunnen een hulpvraag melden bij het college.
2. Indien bij het college melding wordt gedaan van een behoefte aan jeugdhulp, voert het college in samenspraak met jeugdigen en/of ouders, zo spoedig mogelijk, een onderzoek uit overeenkomstig artikel 7. Het college bevestigt de ontvangst van de melding.
3. In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke maatregel of vraagt het college een machtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de wet. Het college legt de beslissing omtrent de inzet van hulp in dat geval zo snel mogelijk, doch in ieder geval binnen vier weken na de start van de hulp, vast in een beschikking.
4. Jeugdigen of ouders kunnen zich rechtstreeks wenden tot overige voorzieningen.

Artikel 6. Familie/jeugdgroepsplan

1. Het college brengt de jeugdigen en ouders op de hoogte van de mogelijkheid om binnen een redelijke termijn een familie/jeugdgroepsplan op te stellen. Ouders brengen in het familie/jeugdgroepsplan zelf hun ondersteuningsbehoefte in kaart.
2. Indien de jeugdigen en/of ouders daarom verzoeken, draagt het college zorg voor ondersteuning bij het opstellen van een familie/jeugdgroepsplan.
3. Als de jeugdigen en/of ouders een familie/jeugdgroepsplan hebben opgesteld, betreft het college dat als eerste bij het onderzoek, bedoeld in artikel 7.

Artikel 7. Onderzoek

1. Het college onderzoekt in een gesprek tussen deskundigen en de jeugdige of zijn ouders, zo spoedig mogelijk en voor zover nodig:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en het probleem of de hulpvraag;
 - b. het gewenste resultaat van het verzoek om jeugdhulp;
 - c. het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden;
 - d. de mogelijkheden om gebruik te maken van een andere voorziening;
 - e. de mogelijkheden om jeugdhulp te verlenen met gebruikmaking van een algemene voorziening;
 - f. de mogelijkheden om een individuele voorziening te verstrekken;
 - g. de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen;
 - h. hoe rekening zal worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders; en
 - i. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de jeugdige of zijn ouders in begrijpelijke bewoordingen worden ingelicht over de gevolgen van die keuze.
2. Het college informeert de jeugdige en/of zijn ouders over de gang van zaken bij het gesprek, hun rechten en plichten en de vervolgpprocedure en vraagt hen toestemming om hun persoonsgegevens te verwerken.
3. Het college kan in overleg met de jeugdige en/of zijn ouders afzien van een gesprek.
4. Jeugdigen of ouders verschaffen aan het college alle gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover zij redelijkerwijs de beschikking kunnen krijgen. Jeugdigen of zijn ouders verstrekken in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.

Artikel 8. Verslaglegging

1. Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek, bedoeld in artikel 7, in een gezinsplan.
2. Binnen 6 weken na de melding verstrekt het college aan jeugdigen of ouder(s) een gezinsplan met de uitkomst van het onderzoek, tenzij zij hebben meegedeeld dit niet te wensen.
3. Opmerkingen of latere aanvullingen van de jeugdigen of ouder(s) worden aan het verslag toegevoegd.
4. Jeugdigen of ouder(s) tekenen het gezinsplan voor gezien of akkoord en zorgen ervoor dat een getekend exemplaar binnen 5 werkdagen na ontvangst daarvan wordt geretourneerd aan de contactpersoon waarmee het gesprek is gevoerd.

5. Als jeugdigen of ouder(s) tekenen voor gezien, kunnen zij daarbij tevens aangeven wat de reden is waarom zij niet akkoord zijn.
6. Als jeugdigen of ouder(s) van mening zijn dat zij in aanmerking komen voor een individuele voorziening, kunnen zij dit aangeven op het ondertekende gezinsplan.

Artikel 9. Aanvraag

1. Jeugdigen of ouders kunnen een aanvraag om een individuele voorziening schriftelijk indienen bij het college op een daartoe door het college beschikbaar gesteld aanvraagformulier.
2. Een aanvraag om een individuele voorziening wordt niet ingediend voordat een gesprek als bedoeld in artikel 7, eerste lid heeft plaatsgevonden, tenzij het college toepassing heeft gegeven aan artikel 7, derde lid, van deze verordening.
3. Het college kan een ondertekend gezinsplan aanmerken als aanvraag voor een individuele voorziening als de jeugdige of de ouder dat op het gezinsplan heeft aangegeven.

Artikel 10 Toetsingskader verlenen voorziening

1. Jeugdigen of ouders kunnen slechts in aanmerking komen voor een individuele voorziening voor zover zij:
 - a. op eigen kracht of met hulp van andere personen uit de naaste omgeving geen oplossing voor de hulpvraag kunnen vinden;
 - b. geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een algemene voorziening, of
 - c. geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een andere voorziening.
2. Het college kan afwijken van het oordeel van de jeugdhulpaanbieder als bedoeld in artikel 3 eerste lid, indien dit niet voldoet aan de professionele standaard.
3. Het college kan nadere regels stellen ter verdere uitwerking van de algemene criteria, zoals genoemd in het eerste lid, of ter bepaling van specifieke criteria voor bepaalde individuele voorzieningen.

Artikel 11 Gebruikelijke zorg

1. Het college treft geen voorziening als bedoeld in artikel 2.3 van de wet wanneer sprake is van gebruikelijke zorg.
2. Wanneer de ouder overbelast is of dreigt te raken, wordt van hen geen gebruikelijke zorg verwacht, tot dat deze (dreigende) overbelasting is opgeheven, mits er een verband is tussen de overbelasting en de zorg die de ouder aan de jeugdige biedt.
3. Het college kan nadere regels vaststellen met betrekking tot situaties waarin van ouders gebruikelijke zorg wordt verwacht.

Artikel 12. Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt.
2. Bij het verstrekken van een individuele voorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
 - b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
 - c. hoe de voorziening wordt verstrekt.
3. Bij het verstrekken van een individuele voorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend;
 - b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
 - c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
 - d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld, en
 - e. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.
4. Voor zover de individuele voorziening geboden wordt door het Jeugd en Gezinsteam Lelystad wordt geen beschikking afgegeven, tenzij jeugdigen of zijn ouders hierom verzoeken.

Artikel 13. Regels over het pgb

1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 8.1.1 van de wet.

2. Het pgb wordt uitsluitend aangewend voor kosten waarvoor de jeugdhulp is toegekend in de beschikking.
3. De aanvrager van een pgb is verplicht een budgetplan op te stellen.
4. Het college kan nadere regels vaststellen over de inhoud van het budgetplan als bedoeld in het vierde lid.

Artikel 14. Hoogte van een pgb

1. De hoogte van een pgb:
 - a. wordt vastgesteld aan de hand van een door de jeugdige of zijn ouders opgesteld budgetplan over hoe hij het pgb gaat besteden;
 - b. wordt berekend op basis van een prijs of tarief waarmee redelijkerwijs is verzekerd dat het pgb toereikend is om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, van derden te betrekken,
 - c. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate in de gemeente beschikbare individuele voorziening in natura.
2. Voor zover de ondersteuning wordt geboden door een gekwalificeerde zorgverlener is het pgb uurtarief 75% van het tarief per uur dat voor dergelijke hulp zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder.
3. Het tarief voor een gekwalificeerde zorgverlener wordt uitsluitend gehanteerd indien de zorgverlener:
 - I. geen familie van de aanvrager is, en
 - II. staat ingeschreven in het BIG-register van de betreffende beroepsgroep of het Kwaliteitsregister jeugd (SKJ), en
 - III. een zelfstandige zonder personeel (zzp'er) is die beschikt over een door de Belastingdienst afgegeven Verklaring Arbeidsrelatie (VAR), dan wel modelovereenkomst, of
 - IV. in dienst is van een zorgaanbieder die als zorg verlenende organisatie staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel.
3. Voor zover de ondersteuning wordt geboden door een persoon behorend tot het sociale netwerk bedraagt het pgb maximaal het op de hulpverlener van toepassing zijnde bruto wettelijk minimumreferentieloon en indien van toepassing aangevuld met een surplus voor de werkgeverslasten van 25%. Tot het sociale netwerk worden gerekend de personen uit de huiselijke kring en andere personen met wie iemand een sociale relatie onderhoudt.

Artikel 15. Jeugdhulp van sociale netwerk

1. De persoon aan wie een pgb wordt verstrekt kan de jeugdhulp van een persoon die behoort tot het sociale netwerk, onder de volgende voorwaarden betrekken:
 - a. De continuïteit van de ondersteuning is ook bij vakantie en ziekte van de zorgverlener gewaarborgd;
 - b. De persoon, behorende tot het sociaal netwerk, is in het bezit van een verklaring omtrent het gedrag (VOG) als bedoeld in artikel 28 van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens, die niet eerder is afgegeven dan drie maanden voor het tijdstip waarop betrokkene is gaan werken voor de aanvrager;
 - c. De persoon, behorende tot het sociaal netwerk, heeft aangegeven dat de zorg aan de belanghebbende voor hem niet tot overbelasting leidt;
 - d. De kwaliteit van de ondersteuning geleverd door een persoon, behorende tot het sociale netwerk, is voldoende om de gestelde doelen in het gezinsplan te kunnen realiseren; en
 - e. Indien van toepassing voldoet de persoon, behorende tot het sociale netwerk, aan de wettelijke/landelijke kwaliteitseisen die gelden voor de betreffende zorg.
2. Voor zover de ondersteuning wordt geboden door een persoon, behorende tot het sociale netwerk, dient de persoon aan wie een pgb wordt verstrekt, voor aanvang van de zorgverlening een door de zorgverlener opgesteld zorgplan en achteraf een evaluatieverslag in te dienen.
3. De persoon, behorende tot het sociale netwerk, ten aanzien van wie een jeugdbeschermingsmaatregel in het vrijwillige dan wel gedwongen kader is genomen door een gecertificeerde instelling, is uitgesloten als zorgverlener.
4. Het college kan nadere regels vaststellen onder welke voorwaarden de persoon aan wie een pgb wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk.

Artikel 16. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

1. Onverminderd artikel 8.1.2 van de wet doen een jeugdige of zijn ouders op verzoek of direct uit eigen beweging aan het college mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hen

- redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening.
2. Onverminderd artikel 8.1.4 van de wet kan het college een besluit, genomen op grond van deze verordening herzien dan wel intrekken indien het college vaststelt dat:
 - a. de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere besluit zou hebben geleid;
 - b. de jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening of op het daarmee samenhangende pgb zijn aangewezen;
 - c. de individuele voorziening of het daarmee samenhangende pgb niet meer toereikend is te achten;
 - d. de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van het pgb; of
 - e. de jeugdige of zijn ouders de individuele voorziening niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd.
 3. Indien het college een beslissing op grond van het tweede lid onder a heeft ingetrokken, kan het college geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening of het ten onrechte genoten pgb.
 4. Het college wijst personen aan die belast zijn met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Jeugdwet.
 5. De toezichthoudende ambtenaren zijn, voor zover dat voor de vervulling van hun taak noodzakelijk is en in afwijking van artikel 5:20, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht, bevoegd tot inzage van dossiers.
 6. Het college onderzoekt uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's.

Artikel 17. Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinder-beschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, rekening met:

- a. de aard en omvang van de te verrichten taken;
- b. de voor de sector toepasselijke CAO-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
- c. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
- d. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
- e. kosten voor bijscholing van het personeel.

Artikel 18. Vertrouwenspersoon

1. Het college zorgt ervoor dat jeugdigen, ouders en pleegouders een beroep kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon.
2. Het college wijst jeugdigen en ouders erop dat zij zich desgewenst kunnen laten bijstaan door een onafhankelijke vertrouwenspersoon.

Artikel 19. Inspraak en medezeggenschap

1. Het college betreft de ingezetenen van de gemeente bij de voorbereiding van het beleid betreffende jeugdhulp overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.
2. Het college stelt cliënten en vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.
4. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het tweede en derde lid.

Artikel 20. Klachtregeling

1. Het college behandelt klachten overeenkomstig hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht.
2. Aanbieders dienen te beschikken over een klachtenregeling.

3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders, en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 21. Overgangsrecht

1. Een jeugdige of ouder houdt het recht op een lopende voorziening, verstrekt op grond van de Verordening Jeugdhulp Lelystad 2015, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen.
2. Aanvragen die zijn ingediend onder de Verordening Jeugdhulp Lelystad 2015 en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening.

Artikel 22. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op de dag na bekendmaking.
2. Met de inwerkingtreding van deze verordening wordt de Verordening Jeugdhulp Lelystad 2015 ingetrokken
3. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Jeugdhulp Lelystad 2018.

Lelystad, 11 september 2018.

De raad van de gemeente Lelystad,

de griffier, de voorzitter,

Toelichting Verordening Jeugdhulp Lelystad 2018

Algemeen

Sinds 1 januari 2015 zijn gemeenten verantwoordelijk voor de uitvoering van de Jeugdwet. Deze wet maakt onderdeel uit van de bestuurlijke en financiële decentralisatie naar gemeenten van de jeugdzorg, de jeugd-ggz, de zorg voor verstandelijk beperkte jeugdigen en de begeleiding en persoonlijke verzorging van jeugdigen. Ook is met deze wet een omslag gemaakt van een stelsel gebaseerd op een wettelijk recht op zorg (aanspraak) naar een stelsel op basis van een voorzieningenplicht voor gemeenten (voorziening), op een wijze zoals eerder is gebeurd met de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Het wettelijke recht op jeugdzorg en individuele aanspraken op jeugdzorg zijn hierbij vervangen door een voorzieningenplicht, waarvan de aard en de omvang in beginsel door de gemeente worden bepaald (maatwerk). Het doel van het jeugdzorgstelsel blijft echter onverminderd overeind: jeugdigen en ouders krijgen waar nodig tijdig bij hun situatie passende hulp, met als beoogd doel ervoor te zorgen de eigen kracht van de jongere en daarnaast het zorgend en probleemoplossend vermogen van het gezin te versterken.

Deze verordening geeft uitvoering aan de Jeugdwet. De Jeugdwet schrijft in de artikelen 2.9, 2.10 en 2.12 voor dat de gemeenteraad per verordening in ieder geval regels opstelt:

- over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen;
- met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
- over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen;
- over de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld; voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de Jeugdwet;
- over de wijze waarop ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de Jeugdwet, en ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van jeugdhulp, kindbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, waar het college ten aanzien daarvan de uitvoering van de Jeugdwet door derden laat verrichten. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Artikel 2.9 van de Jeugdwet biedt verder ruimte om met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens de Jeugdwet andere regels te stellen. Daarnaast kan op grond van artikel 8.1.1, vierde lid, bij verordening

bepaald worden onder welke voorwaarden de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot zijn sociale netwerk.

Deze verordening is onlosmakend verbonden met het beleidsplan, dat de raad op grond van artikel 2.2 van de Jeugdwet dient vast te stellen. In dit beleidsplan wordt het door het gemeentebestuur te voeren beleid vastgelegd met betrekking tot preventie en jeugdhulp, de uitvoering van kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering. Daarnaast is in deze verordening, daar waar nodig afgestemd met de Wmo 2015.

Artikelsgewijs

Artikel 1. Begrippen

In het eerste lid is bepaald dat alle begrippen die in deze verordening gebruikt worden en die niet nader worden omschreven de zelfde betekenis hebben als in de Jeugdwet en de Algemene wet bestuursrecht. Hiermee wordt voorkomen dat begrippen worden herhaald en dat er onduidelijkheid is over gebruikte begrippen.

In het tweede lid worden een aantal begrippen nader uitgelegd. Hieronder worden bepaalde begrippen nader toegelicht.

Onder het begrip „andere voorziening” wordt in deze verordening verstaan een voorziening die niet op grond van de Jeugdwet wordt getroffen, maar in het kader van maatschappelijke ondersteuning, onderwijs, werk en inkomen of zorg.

De „melding” is het eerste contact van jeugdigen en ouders met het college om aan te geven dat zij behoefte hebben aan jeugdhulp. De melding (artikel 5) is iets anders dan de aanvraag om een individuele voorziening; dit laatste is geregeld in artikel 9.

Het „gesprek” is het mondeling contact bij het onderzoek naar de hulpvraag waarin het college - in de praktijk zal het college hiervoor een opdracht geven aan deskundigen van het Jeugd en Gezinsteam Lelystad -met degene die jeugdhulp vraagt zijn gehele situatie bespreekt ten aanzien van de ondervonden problemen en de gevolgen daarvan en de gewenste resultaten van de te kiezen oplossingen.

In artikel 1.1 van de wet is jeugdhulp als volgt gedefinieerd:

1. ondersteuning van en hulp en zorg, niet zijnde preventie, aan jeugdigen en hun ouders bij het verminderen, stabiliseren, behandelen en opheffen van of omgaan met de gevolgen van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige, opvoedingsproblemen van de ouders of adoptie gerelateerde problemen;
2. het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijk verkeer en van het zelfstandig functioneren van jeugdigen met een somatische, verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking, een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem en die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, en
3. het ondersteunen bij of het overnemen van activiteiten op het gebied van de persoonlijke verzorging gericht op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid bij jeugdigen met een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking of een somatische of psychiatrische aandoening of beperking, die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, met dien verstande dat de leeftijdsgrens van achttien jaar niet geldt voor jeugdhulp in het kader van jeugdstrafrecht.

Artikel 2. Vormen van jeugdhulp

Dit artikel geeft een nadere uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder a, van de wet, waarin is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen. Uit de memorie van toelichting op de wet (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 3) komt naar voren dat de burger recht heeft op een duidelijk beeld van het aanbod van voorzieningen binnen de gemeente. Het begrip 'voorziening' is een lastig te vatten begrip. De wetgever waagt zich dan ook niet aan een definitie, maar geeft wel in de memorie van toelichting aan dat de door de gemeente te treffen voorziening zowel een algemene, vrij toegankelijke voorziening kan zijn als een individuele voorziening. Een individuele voorziening zal vaak betrekking hebben op meer gespecialiseerde zorg.

De gemeente bepaalt zelf welke hulp vrij toegankelijk is en welke niet. Voor de niet vrij toegankelijke vormen van ondersteuning zal door de gemeente of door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts en de jeugdhulpaanbieder eerst beoordeeld moeten worden of de jeugdige of zijn ouders deze ondersteuning daadwerkelijk nodig hebben.

Voorzieningen in de zin van de Jeugdwet zijn gerelateerd aan de driedelige wettelijke definitie van jeugdhulp (zie de toelichting op artikel 1). Een voorziening kan derhalve een breed spectrum van verschillende soorten ondersteuning, hulp en zorg omvatten. Een beschrijving is gewenst omdat de wet-

gever gemeenten opdraagt ervoor te zorgen dat de burger zich een beeld kan vormen van de voorzieningen in het kader van jeugdhulp.

Artikel 2 van de verordening biedt een overzicht van het palet aan algemene en individuele voorzieningen dat het college ter beschikking stelt.

Artikel 3 Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts

In artikel 2.6, eerste lid, onderdeel g, van de Jeugdwet is geregeld dat, naast de gemeentelijk georganiseerde toegang tot jeugdhulp, ook de directe verwijzingsmogelijkheid door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar de jeugdhulp blijft bestaan. Dit laatste geldt zowel voor de vrij-toegankelijke (overige) voorzieningen als de niet vrij-toegankelijke (individuele) voorzieningen. Met een dergelijke verwijzing kan de jeugdige rechtstreeks aankloppen bij de jeugdhulpaanbieder die vervolgens in overleg met de jeugdige of ouder beoordeelt welke jeugdhulp precies nodig is. De jeugdhulpaanbieder zal zijn oordeel mede dienen te baseren op deze verordening en de protocollen en richtlijnen die voor een professional de basis van zijn handelen vormen. Bij deze beoordeling dient de jeugdhulpaanbieder zich daarnaast te houden aan de afspraken die hij daarover met de gemeente heeft gemaakt in het kader van de contract- of subsidierelatie. Deze afspraken zien op hoe de gemeente haar regierol kan waarmaken en op de omvang van het pakket. Deze afspraken zullen verder ook ingaan op hoe de artsen en de gemeentelijke toegang goed van elkaar op de hoogte zijn van de doorverwijzing of behandeling van een kind, zodat de integrale benadering rond het kind en het principe van 1 gezin – 1 regisseur – 1 plan, met name bij multiproblematiek, kan worden geborgd en er geen nieuwe ‘verkokering’ zal plaatsvinden, waarbij professionals niet goed van elkaar weten dat zij bij het gezin betrokken zijn. Daarnaast zal de jeugdhulpaanbieder rekening moeten houden met de regels die de gemeente bij verordening heeft gesteld. Deze verordening regelt welk aanbod van de gemeente alleen via verwijzing of met een besluit van de gemeente toegankelijk is (zie artikel 2).

In beginsel dient de gemeente na verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts ervoor te zorgen dat jeugdhulp die nodig wordt geacht door de jeugdhulpaanbieder wordt ingezet. In principe moet de huisarts, medisch specialist en jeugdarts de jeugdige en zijn ouders die een hulpvraag hebben, verwijzen naar een hulpaanbieder die door de gemeente is ingekocht. De toekenning of afwijzing van een voorziening (na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts) in een beschikking wordt vastgelegd.

Het kan voorkomen dat in specifieke gevallen niet mogelijk is de jeugdige of zijn ouders te verwijzen naar een ingekochte hulpaanbieder. In dat geval wordt eerst onderzocht of er alsnog een maatwerkvoorziening kan worden ingekocht. Wanneer dat niet mogelijk is wordt de individuele voorziening als pgb toegekend, mits de jeugdige of ouder voldoet aan de voorwaarden m.b.t. een pgb.

Artikel 4. Toegang gecertificeerde instelling

Deze bepaling vloeit voort uit artikel 2.4 lid 2 onderdeel b van de Jeugdwet en regelt de uitvoering van de verplichting van het college om jeugdhulp in te zetten die nodig wordt geacht in situaties waarbij de uitvoering van kindbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering aan de orde is. In die situaties zal in eerste instantie een beroep moeten worden gedaan op het voorzieningspakket dat door de gemeente is ingekocht via subsidies dan wel contracten.

De gecertificeerde instelling is bevoegd om jeugdhulp in te zetten. Deze hulp wordt ingezet in lijn met het gemeentelijke beleid en het beschikbare aanbod binnen de gemeente. De gecertificeerde instelling heeft hierover afspraken gemaakt met de gemeenten in hun werkgebied, zie artikel 3.5 Jeugdwet. Als er gespecialiseerde hulp nodig is, zoekt de jeugdbeschermer met de gemeente naar een oplossing. In het geval dat jeugdhulp ingezet moet worden die niet door de gemeente is ingekocht, zal het college anderszins aan haar verplichting moeten voldoen.

Artikel 5. Toegang jeugdhulp via de gemeente, melding hulpvraag

Deze bepaling regelt de toegang van jeugdhulp via de gemeente en is opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen. Dit alles ter uitvoering van artikel 2.9, onder a, van de wet waarin is bepaald dat de gemeente bij verordening in ieder geval regels stelt over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen, met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening. Voor het verkrijgen van een individuele voorziening (niet algemene voorziening) geldt de in artikel 5 tot en met 9 beschreven procedure. Bij het onderzoek ter beoordeling van een aangemelde hulpvraag zal, zoals beschreven in artikel 7, in een gesprek met de jeugdige en zijn ouders de gehele situatie worden bekeken en kan bijvoorbeeld alsnog worden verwezen naar een overige jeugdhulpvoorziening in plaats van, of naast, mogelijke toekenning van een individuele voorziening.

Eerste lid: het college is verantwoordelijk voor de inzet van de noodzakelijke voorzieningen op het gebied van jeugdhulp. Het college is bevoegd om de toegang tot jeugdhulp te verlenen op grond van de wet. Deze toegangsactiviteiten kunnen door ambtenaren van de gemeente of andere in opdracht van de

gemeente werkzame professionals worden verricht In de praktijk zal het college hiervoor een opdracht geven aan deskundigen van het Jeugd en Gezinsteam Lelystad.

Vierde lid: de jeugdige of ouders die een beroep willen doen op een algemene voorziening kunnen hier direct naartoe zonder meldingsprocedure in de zin van (artikel 5 en volgende) deze verordening.

Deze verordening bevat een aantal bepalingen die een zorgvuldige procedure en zorgvuldige dossiervorming moeten waarborgen. Deze bepalingen worden hieronder nader toegelicht.

Artikel 6. Familie/jeugdgroepsplan

Het familiegroepsplan is een belangrijk instrument in de Jeugdwet. Daarin is vastgelegd dat ouders/gezinnen de mogelijkheid krijgen een familiegroepsplan op te stellen, samen met familie, vrienden en anderen uit de sociale omgeving van de jongere. Het college moet jeugdigen en ouders informeren over de mogelijkheid om een familiegroepsplan op te stellen.

In de gemeente Lelystad wordt de term familie/jeugdgroepsplan gehanteerd. In het familie/jeugdgroepsplan staat welke problemen de jeugdige of het gezin heeft, welke hulp nodig is, en wie die hulp geeft. Ouders, familieleden of andere direct betrokkenen kunnen een familie/jeugdgroepsplan maken. Op deze manier kunnen zij meedenken en helpen aan een oplossing.

Een familie/jeugdgroepsplan geeft familie en het sociale netwerk meer verantwoordelijkheid en de regie over de hulp die zij nodig hebben. Er wordt gewerkt vanuit de vraag van de jeugdige en de ouders en de regierol ligt bij gezinnen zelf. Het familie/jeugdgroepsplan kan mensen helpen om 'beter' hulp te vragen en te organiseren, doordat ze zelf al hebben nagedacht over wat ze nu echt anders willen, hoe ze dat willen en met wie ze dat willen. Direct betrokkenen hebben het 'recht' om zelf een plan te maken. Het is géén plicht.

In het tweede lid is bepaald dat wanneer jeugdigen en ouders verzoeken om ondersteuning bij het opstellen van het familie/jeugdgroepsplan, het college zorgdraagt voor de ondersteuning. In de praktijk kan dat veelal worden over gelaten aan de medewerkers van het Jeugd en Gezinsteam Lelystad. Daarnaast kan, indien de jeugdige en/of ouders het wenselijk achten, een onafhankelijke cliëntondersteuner worden ingeschakeld. In Lelystad is dat de organisatie MEE.

Als gezinnen niet zelf een familie/jeugdgroepsplan maken, zal dit vaak betekenen dat gezinnen samen met een professional van het Jeugd en Gezinsteam Lelystad een gezinsplan opstellen en daarbij het netwerk zoveel mogelijk betrekken.

In het derde lid is bepaald dat, een door jeugdigen en ouders ingediend familie/jeugdgroepsplan als eerst bij het onderzoek wordt betrokken.

Artikel 7. Onderzoek

Voor een zorgvuldig te nemen besluit is het van belang dat alle feiten en omstandigheden van de specifieke hulpvraag worden onderzocht. Daarbij is het van belang dat het onderzoek in samenspraak met de jeugdige en zijn ouders wordt verricht. Voor een zorgvuldig onderzoek is veelal persoonlijk contact nodig om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn ouders te krijgen. Het ligt daarom ook voor de hand dat tijdens een gesprek met de jeugdige en ouders het een en ander wordt besproken. Met name is het van belang om ook de jeugdige te spreken om de situatie goed te kunnen beoordelen. Daarnaast kan het nodig zijn om een gesprek met de docent (school) of andere hulpverleners te voeren om de situatie in kaart te kunnen brengen.

Het gesprek vindt in principe bij de jeugdige of zijn ouders thuis plaats. Indien dat om wat voor reden dan ook niet mogelijk is, kan het gesprek ook plaatsvinden op een gemeentelocatie plaatsvindt, op school of bij een andere deskundige. Dit zal afhankelijk van de concrete situatie worden besloten. Indien nodig voor het onderzoek, kan ook sprake zijn van meerdere (opeenvolgende) gesprekken.

In het gesprek zou duidelijk moeten worden hoe ook de meest complexe individuele voorzieningen kunnen worden getroffen. De wetgever omkleedt de procedure om te komen tot een individuele voorziening met allerlei waarborgen rond een deskundige beoordeling. Het kan zelfs gaan om diagnostiek om voor een psychiatrische behandeling in aanmerking te komen of voor een verblijf in 24-uursopvang. Dat zijn zwaarwegende beslissingen waaraan professioneel onderzoek en afweging ten grondslag liggen.

In het eerste lid is opgenomen dat het gesprek zo spoedig mogelijk moet plaatsvinden. Het hangt af van de situatie hoe snel dat kan of moet plaatsvinden. In de onderdelen a tot en met i zijn de onderwerpen van het gesprek weergegeven. Het betreft uiteraard altijd maatwerk.

Zo kan in bepaalde gevallen van het gesprek - in overleg met de jeugdige of zijn ouders afgezien worden. Daartegenover staat dat, als dat nodig is, er ook sprake kan zijn van meerdere (opeenvolgende gesprekken).

Indien de jeugdige al bij de gemeente bekend is, zullen een aantal gespreksonderwerpen niet meer uitgediept hoeven te worden en zal bijvoorbeeld alleen kunnen worden gevraagd of er nog nieuwe ontwikkelingen zijn. Komen een jeugdige of zijn ouders voor het eerst bij de gemeente, dan zal het gesprek dienen om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn situatie te krijgen.

In onderdeel c wordt de eigen kracht van jeugdigen en ouders voorop gesteld overeenkomstig het in de considerans van de wet vermelde uitgangspunt dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt. Een te verstrekken voorziening kan ook juist nodig zijn om de mate van probleemoplossend vermogen van de jeugdige en zijn ouders en die van de naaste omgeving te versterken.

Ten aanzien van de afstemmingsplicht in onderdeel g valt te denken aan een voorziening die een jeugdige ontvangt op grond van de Wlz of de Zvw en een voorziening op het gebied van passend onderwijs.

Het tweede lid is opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen en te zorgen dat jeugdigen en ouders goed worden geïnformeerd.

In het derde lid is een bepaling opgenomen ter voorkoming van onnodige bureaucratie. Als de gemeente al een dossier heeft van de jeugdige of zijn ouders, en de jeugdige of zijn ouders geven toestemming om dit dossier te gebruiken, dan kan een gesprek achterwege blijven.

Artikel 8. Verslaglegging

De invulling van deze verslagplicht is vormvrij. Hierbij is een voorbeeld genomen aan de praktijk van de Wmo. In de memorie van toelichting op het wetsvoorstel Wmo 2015 (Kamerstukken II 2013/14 33 841, nr.3) staat hierover dat het college een weergave van de uitkomsten van het onderzoek verstrekt om de cliënt in staat te stellen een aanvraag te doen voor een maatwerkvoorziening. Dat moet in beginsel schriftelijk. Een goede weergave maakt het voor de gemeente inzichtelijk om een juiste beslissing te nemen op een aanvraag en draagt bij aan een inzichtelijke communicatie met de cliënt. Uiteraard zal de weergave van de uitkomsten van het onderzoek variëren met de uitkomsten van het onderzoek. Zo zal de weergave van het onderzoek bijvoorbeeld heel beperkt kunnen zijn als de cliënt van mening is goed geholpen te zijn en de uitkomst is dat geen aanvraag van een maatwerkvoorziening noodzakelijk is. Bij meer complexe onderzoeken zal uiteraard een uitgebreidere weergave noodzakelijk zijn.

In het tweede lid is bepaald dat het college binnen 6 weken na de melding een gezinsplan met de uitkomst van het onderzoek aan de ouders verstrekt. Hierbij is aansluiting gezocht bij de Wmo 2015, waarin is bepaald dat het college zo spoedig mogelijk, doch binnen zes weken een onderzoek instelt. Het later toevoegen van opmerkingen of het aanbrengen van wijzigingen of het herstellen van feitelijke onjuistheden is eveneens vormvrij (derde lid).

In het vierde lid is bepaald dat jeugdige of ouder(s) het gezinsplan binnen vijf werkdagen dienen te retourneren. Op verzoek van de jeugdige of ouder kan hiervoor een langere termijn worden geboden.

Desgewenst kan de gemeente de schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek ook gebruiken als een met de jeugdige of zijn ouders overeengekomen gezinsplan (arrangement) waarin de gemaakte afspraken en de verplichtingen die daaruit voortvloeien zijn vastgelegd. Het is in dat geval passend dat het college en de jeugdige of zijn ouders dit plan ondertekenen. Wanneer jeugdige of ouders het niet eens zijn met de inhoud van het gezinsplan, kunnen ze dit voor 'gezien' ondertekenen en daarbij aangeven met welk onderdeel ze het niet eens zijn.

Artikel 9. Aanvraag

Deze bepaling is een uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder a, van de wet, waarbij o.a. is bepaald dat de gemeente bij verordening in ieder geval regels stelt met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij, een individuele voorziening. Een aanvraag is nodig om een verleningsbeschikking voor een individuele voorziening te verkrijgen.

In de Awb worden regels gegeven omtrent de aanvraag. Deze verordening wijkt daarvan niet af. Op grond van artikel 4:1 van de Awb wordt een aanvraag tot het geven van een beschikking schriftelijk ingediend bij het bestuursorgaan dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen (hier het college), tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.

In het tweede lid is bepaald dat een aanvraag niet eerder kan worden ingediend dan nadat een gesprek heeft plaatsgevonden. Dit om te voorkomen dat jeugdigen en/of ouders een aanvraag indienen, terwijl de ervaren belemmeringen ook op eigen kracht of met gebruikmaking van overige voorzieningen kan worden opgelost.

Ter voorkoming van onnodige administratieve lasten is in het derde lid de mogelijkheid opgenomen om een door de jeugdige of zijn ouders ondertekend gezinsplan als aanvraag aan te merken. In het gezinsplan moet dan worden opgenomen dat met het ondertekenen daarvan een aanvraag wordt ingediend.

Artikel 10. Toetsingskader

Deze bepaling is eveneens opgenomen ter uitwerking van artikel 2.9 van de jeugdwet, waarin o.a. is bepaald dat de gemeenteraad bij verordening in ieder geval regels vaststelt met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening.

In het eerste lid is opgenomen wat de afwegingsfactoren zijn om in aanmerking te komen voor een individuele voorziening: de jeugdigen en of zijn ouders kunnen slechts in aanmerking komen voor een individuele voorziening voor zover zij op eigen kracht of met hulp van andere personen uit naaste omgeving geen oplossing voor de hulpvraag kunnen vinden, geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een overige voorziening, of geen oplossing kunnen vinden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een andere voorziening.

De uitvoering van de Jeugdwet is door middel van een samenwerkingsovereenkomst met de bij het Jeugd en Gezinsteam Lelystad betrokken partijen, belegd bij het Jeugd en Gezinsteam Lelystad. In de samenwerkingsovereenkomst is opgenomen dat het Jeugd en Gezinsteam Lelystad een deel van de Jeugdhulp zelf biedt, namelijk de ambulante Jeugdhulp, voor kinderen en gezinnen die extra ondersteuning nodig hebben door problemen in de gezinssituatie of specifieke zorgvragen hebben met betrekking tot opvoeden en opgroeien. In het tweede lid is bepaald dat de individuele voorziening die door het Jeugd en Gezinsteam Lelystad wordt geboden voorrang heeft op de individuele voorzieningen geboden door andere zorgaanbieders. Dit laat onverlet de bepaling van artikel 2.3 vijfde lid van de wet, waarin is bepaald dat voor zover redelijkerwijs mogelijk, wordt de jeugdige en zijn ouders keuzevrijheid geboden met betrekking tot de activiteiten van jeugdhulp. Waar mogelijk dient een gemeente dus keuzevrijheid te bieden aan jeugdigen en ouders.

In artikel 3 eerste lid is bepaald dat het college zorgdraagt voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder, als en voor zover genoemde jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is. In het derde lid is bepaald dat het college hiervan kan afwijken wanneer jeugdhulpaanbieder niet aan de professionele standaard voldoet.

Artikel 11 Gebruikelijke zorg

Voor zover het gebruikelijk is dat partners, ouders, inwonende kinderen en/of andere huisgenoten elkaar bepaalde zorg bieden, is jeugdige niet aangewezen op jeugdhulp. Gebruikelijke zorg is de normale, dagelijkse zorg die partners, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten geacht worden elkaar onderling te bieden. Voor kinderen geldt dat ouders de tot hun gezin behorende minderjarige kinderen behoren te verzorgen, op te voeden en toezicht aan hen te bieden, ook al is er sprake van een kind met een ziekte, aandoening of beperking.

De beoordeling van gebruikelijke zorg is nader uitgewerkt in nadere regels.

De zorg voor een jeugdige, kan zo zwaar worden dat van overbelasting sprake is. In de meeste gevallen is de meer dan gebruikelijke zorg die geïndiceerd wordt afdoende om deze overbelasting te voorkomen.

Hoe 'bepaal' je overbelasting van ouders?

De zorg voor een jeugdige met een beperking kan voor ouders zo zwaar worden dat er sprake is van overbelasting. De draagkracht en draaglast zijn dan fors uit balans. Het kan heel duidelijk zijn dat de ouder/opvoeder overbelast is. In andere gevallen is dat minder duidelijk en zal dit tijdens het gesprek/onderzoek moeten worden uitgediept. Overbelasting kan zich uiten door een combinatie van symptomen van lichamelijke en/of psychische aard.

Mogelijke klachten en symptomen van overbelasting zijn:

- Angst of gespannenheid: nervositeit, onrust, slecht slapen
- Depressie: huilbuien, somberheid, hopeloosheid

- Gedragsproblemen: negeren van normen en regels
- Verminderde weerstand, ziektegevoeligheid
- Concentratieproblemen
- Lichamelijke klachten
- Verminderde prestaties

Er bestaat niet één, simpel af te nemen test, die hierover direct uitsluitsel geeft. Voor de beoordeling wordt gebruik gemaakt van de te raadplegen bronnen tijdens het onderzoekstraject en de weging draagkracht en draaglast.

Om zorg voor de jeugdige toe te kennen vanwege de overbelasting van de ouder moet er wel een verband zijn tussen de overbelasting en de zorg die de ouder biedt aan de jeugdige.

Is er een andere oorzaak van de overbelasting zoals door een dienstverband van teveel uren, als gevolg van veel vrijwilligerswerk of relatieproblemen, dan zal de oplossing namelijk gezocht moeten worden in minder uren gaan werken, reduceren van uren vrijwilligerswerk of aanpak van de relatieproblemen. In deze gevallen is het dus niet logisch een beschikking af te geven i.v.m. overbelasting omdat de oorzaak van overbelasting niet gerelateerd is aan de zorg die de jeugdige nodig heeft.

Niet alleen de omvang van de zorgtaken, maar ook de mate waarin het kind permanent toezicht nodig heeft, hebben invloed op de belastbaarheid van de ouder/verzorger. In de meeste gevallen is het afgeven van overname van de zorg voor (een deel van) de meer dan gebruikelijke zorg voldoende om de overbelasting van de ouder(s) te voorkomen of te reduceren. Als ouders zichzelf als zorgverlener inkopen en hierna aangeven dat er sprake is van overbelasting, dan is het vanzelfsprekend dat de situatie opnieuw wordt beoordeeld.

Artikel 12. Inhoud beschikking

Indien de jeugdige of zijn ouders een formele aanvraag bij het college indienen (artikel 9) of er overeenkomstig artikel 3, tweede lid, een beschikking vereist is, dient het college een schriftelijke beschikking op te stellen, waartegen jeugdigen of zijn ouders bezwaar (en beroep) op grond van de Awb kunnen indienen.

Uitgangspunt van de wet is dat de jeugdige of zijn ouders een voorziening in „natura“ krijgen. Indien gewenst door de jeugdige of zijn ouders bestaat echter de mogelijkheid van het toekennen van een pgb. In de beschikking moet in ieder geval duidelijk worden aangegeven of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt.

In het tweede en derde lid is opgenomen welke gegevens er in elk geval opgenomen dienen te worden in de beschikking bij het verstrekken van een individuele voorziening in natura of als pgb.

Als de jeugdige en zijn ouders het eens zijn over het hulpaanbod op de hulpvraag en jeugdige en zijn ouders dus niet van plan zijn bezwaar te maken, heeft een beschikking uit oogpunt van rechtsbescherming geen toegevoegde waarde. Als de gemeente de beschikking ook gebruikt als betalingsgrond voor de jeugdhulpaanbieder en/of voor zijn eigen administratie, dan kunnen dat redenen zijn voor het wel afgeven van een beschikking. In de samenwerkingsovereenkomst met de bij het Jeugd en Gezinsteam Lelystad betrokken partijen is opgenomen dat zij zoveel mogelijk zelf ambulante jeugdhulp aanbieden. Voor kosten van de inzet van de ambulante jeugdhulp aan jeugdigen en ouders declareert het Jeugd en Gezinsteam Lelystad niet apart. Dit wordt vanuit de door het college verstrekte subsidie bekostigd. Het versturen van een beschikking heeft daarom in dit geval geen toegevoegde waarde. Om de administratieve lasten te drukken is daarom in het vierde lid opgenomen dat in principe geen beschikking wordt gestuurd wanneer de jeugdhulp door het Jeugd en Gezinsteam Lelystad wordt geleverd, tenzij jeugdigen en of ouders hierom verzoeken.

Artikel 13. Regels van het pgb

In het eerste lid is een verwijzing opgenomen naar het centrale pgb-artikel (8.1.1) van de wet. Dit lid is opgenomen teneinde in de verordening een compleet beeld van rechten en plichten van de cliënt te geven. In het eerste lid is verankerd dat het college op grond van artikel 8.1.1 van de wet een pgb kan verstrekken. Als aan alle wettelijke voorwaarden daartoe is voldaan, kan zelfs van een verplichting van het college worden gesproken (zie ook de tekst van artikel 8.1.1, eerste lid: “Indien de jeugdige of zijn ouders dit wensen ...”). Voor gemeenten is onder meer van belang dat een pgb slechts wordt verstrekt indien de jeugdige of zijn ouders gemotiveerd kunnen aantonen dat de individuele voorziening die door een aanbieder wordt geleverd, niet passend is (zie artikel 8.1.1, derde lid, onder b).

Hoewel het uit de wet al voortvloeit wat onder jeugdhulp moet worden verstaan (artikel 1.1) is hier wellicht ten overvloede nog opgenomen dat een pgb alleen wordt verstrekt voor individuele voorzieningen die onder de jeugdwet vallen en waarvoor een toegangsbepaling geldt (tweede lid). Ook het

derde lid is ten overvloede opgenomen dat een pgb uitsluitend wordt aangewend voor kosten waarvoor de jeugdhulp is toegekend.

Wanneer jeugdigen en of zijn ouders de gevraagde individuele voorziening als pgb willen ontvangen, waarmee zij zelf de voorziening kunnen inkopen, dienen zij een budgetplan op te stellen waarin ze aangeven hoe zij van plan zijn om het pgb te besteden. Op basis van dit plan kan worden beoordeeld of jeugdigen en of zijn ouders op eigen kracht voldoende in staat zijn tot een redelijke waardering van de belangen ter zake dan wel met hulp uit hun sociale netwerk dan wel van een curator, bewindvoerder, mentor, gemachtigde, gecertificeerde instelling of aanbieder van gesloten jeugdhulp, in staat zijn de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren (artikel 8.1.1, tweede lid, onder a van de wet).

Artikel 14. Hoogte pgb

Dit artikel berust op artikel 2.9, onder c, van de wet. In deze wetsbepaling staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld, waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn. In artikel 8.1.1, vijfde lid, onder a, van de wet is bepaald dat het college een pgb kan weigeren voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening. Zo wordt voorkomen dat inkoopvoordelen zouden wegvallen als te veel personen zelf ondersteuning willen inkopen met een pgb. Een pgb is gemiddeld genomen goedkoper dan zorg in natura omdat er minder overheadkosten hoeven te worden meegerekend.

Gemeenten kunnen verschillende tarieven hanteren voor verschillende vormen van ondersteuning en voor verschillende typen hulpverleners. Gemeenten kunnen bij het vaststellen van tarieven in de verordening bijvoorbeeld onderscheid maken tussen ondersteuning die wordt geleverd door het sociale netwerk, door hulpverleners die werken volgens de kwaliteitsstandaarden en hulpverleners die dat niet doen (zoals werkstudenten, zzp'ers zonder diploma's e.d.).

Het tweede lid geeft regels voor de wijze van berekening van de hoogte van de bedragen voor pgb's voor gekwalificeerde zorgverlener. Daarbij is ook aangegeven aan welke voorwaarden een gekwalificeerde zorgverlener moet voldoen om in aanmerking te komen voor het tarief voor professionals.

Met betrekking tot de hoogte van het pgb is in de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 39) vermeld dat de gemeente bijvoorbeeld kan bepalen dat het pgb niet hoger mag zijn dan een percentage van de kosten die voor de gemeente verbonden zijn aan het verlenen van adequate ondersteuning in natura.

De maximale hoogte van een pgb is in de verordening begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college ingekochte jeugdhulp in natura.

In het derde lid is aangegeven hoe het tarief van het pgb wordt vastgesteld voor een hulpverlener uit het sociale netwerk. Hierbij is aansluiting gezocht bij het wettelijk minimumloon. Afhankelijk van de afspraken die de budgethouder maakt, kan de budgethouder een zorg- of een arbeidsovereenkomst afsluiten. Heeft de budgethouder een arbeidsovereenkomst afgesloten met een zorgverlener die vier of meer dagen per week voor de budgethouder werkt, dan is de budgethouder werkgever. De budgethouder is dan verplicht om een salarisadministratie bij te houden en afdrachten te betalen aan de belastingdienst. In dat geval wordt het tarief aangevuld met een surplus voor de werkgeverslasten van 25%.

Artikel 15. Jeugdhulp van sociale netwerk

Dit artikel is een uitwerking van artikel 8.1.1 derde lid van de wet. In deze wetsartikel is opgenomen dat bij verordening kan worden bepaald onder welke voorwaarden de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk.

Wanneer betrokkene in redelijkheid heeft beargumenteerd waarom hij een pgb wenst, mag de gemeente de aanvraag niet weigeren. Dit geldt ook wanneer de gemeente in haar ogen een kwalitatief en kwantitatief toereikend aanbod in natura heeft gedaan aan betrokkene. In deze gevallen kan de gemeente het pgb niet omwille van de motivering weigeren.

In de 'Nota van wijziging' van 2-10-2013 worden een aantal voorbeelden genoemd. Nota van wijziging (2-10-2013):

"Artikel 8.1.1. onderdeel 2 b bepaalt dat de jeugdige of zijn ouders zich gemotiveerd op het standpunt moeten stellen dat de individuele voorziening die wordt geleverd door een aanbieder, door hen niet passend wordt geacht. Hiervan kan bijvoorbeeld sprake zijn als de jeugdhulp niet goed vooraf is in te plannen, de jeugdhulp op ongebruikelijke tijden of op veel korte momenten per dag geboden moet worden, als jeugdhulp op verschillende locaties moet worden geleverd, als het noodzakelijk is om 24

uur jeugdhulp op afroep te organiseren of als de ondersteuning door de aard van de beperking door een vaste hulpverlener moet worden geboden. "

Deze voorwaarde sluit aan bij pgb-regeling in de AWBZ, waarbij in een budgetplan moet worden toegelicht waarom er geen gebruik gemaakt kan worden van het gecontracteerde zorgaanbod. Om dit te doen, zal de jeugdige of zijn ouders moeten aantonen dat zij zich voldoende hebben georiënteerd op de individuele voorziening «in natura» en moeten onderbouwen waarom zij deze niet passend achten.

In het kader van het waarborgen van de kwaliteit worden in een aantal situaties (landelijke) kwaliteitseisen genoemd waaraan – voor zover van toepassing – in ieder geval moet worden voldaan. Betrokkene / budgethouder is daar verantwoordelijk voor en zal inzichtelijk dienen te maken dat de in te kopen zorg/ jeugdhulp voldoet aan bovenstaande kwaliteitseisen.

Op het moment dat er sprake is van inzet van zorg vanuit het sociaal netwerk van de jeugdige of diens ouders dient eerst bekeken te worden of dit valt binnen de eigen kracht en eigen mogelijkheden van het gezin en diens sociaal netwerk.

Ook wanneer de jeugdhulp wordt geboden door een persoon behorende tot het sociaal netwerk, is college er verantwoordelijk voor dat de geboden jeugdhulp van goede kwaliteit is. Daarom is in het eerste lid een aantal voorwaarden opgenomen waaraan de persoon behorende tot het sociale netwerk moet voldoen om jeugdhulp te kunnen leveren op basis van een pgb.

Om te toetsen of de door de personen behorende tot het sociale netwerk te leveren zorg doelmatig en effectief is, dienen zij vooraf een zorgplan in te dienen en na de toekenningsperiode een evaluatieverslag (tweede lid).

Om kinderen te beschermen zijn er formele jeugdbeschermingsmaatregelen als ondertoezichtstelling en voogdij. Deze hulp wordt alleen ingezet na onderzoek door de Raad voor de Kinderbescherming en een uitspraak van de rechter. We spreken in dat geval ook wel over het gedwongen kader ofwel 'dwang'.

Naast dwang is in de praktijk ook 'drang' ontstaan. Dit betreft jeugdbeschermingsmaatregel in het vrijwillige kader. Drang kan worden opgevat als een attitude of houding die past bij correct professioneel handelen. Een professional die ziet dat een kind niet veilig is of zich slecht ontwikkelt, is vanuit zijn functie genoodzaakt om actie te ondernemen in het belang van het kind. Dat geldt zeker wanneer opvoeders problemen onvoldoende erkennen, of zelf niet de juiste stappen zetten. De betrokken professional komt in dat geval op voor de belangen van het kind door uitleg te geven over normen waaraan de opvoeding moet voldoen. De eigen regie en verantwoordelijkheid van opvoeders staat daarbij centraal. Professionals zullen altijd eerst zoeken naar oplossingen door middel van samenwerking, ondersteuning of begeleiding van ouders.

Het kan zijn dat de jeugdige naast drang en dwang ook andere vormen van jeugdhulp nodig heeft. Om de veiligheid van de jeugdige te waarborgen is in het derde lid opgenomen dat de persoon behorende tot het sociale netwerk, ten aanzien van wie een jeugdbeschermingsmaatregel is opgenomen uitgesloten is als hulpverlener.

Artikel 16. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

Deze bepaling is een uitwerking van de bij nota van wijziging (Kamerstukken II 2013/14 33 684, nr. 11, artikel D) ingevoegde verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder d, van de wet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Ook deze bepaling beoogt het standaardiseren met de regelgeving met betrekking tot de aan elkaar verwante beleidsterreinen van jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning.

In de toelichting op de nota van wijziging is voorts vermeld dat het tot de gemeentelijke verantwoordelijkheid behoort misbruik van de geboden voorzieningen te voorkomen en, waar nodig, op te treden tegen onrecht gebruik van individuele voorzieningen of persoonsgebonden budgetten. Een zorgvuldig gebruik van collectieve middelen is wezenlijk voor het draagvlak daarvan. De artikelen 8.1.2 tot en met 8.1.4 (oorspronkelijk genummerd: 8.1.1a tot en met 8.1.1c) zijn eveneens bij nota van wijziging en ter standaardisering van de regelgeving aan het wetsvoorstel toegevoegd.

Het eerste lid berust mede op artikel 8.1.2, eerste lid, van de wet. Ook de overige onderdelen van artikel 8.1.2 en artikel 8.1.3 en 8.1.4 geven handen en voeten aan de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik en zijn opgenomen in deze verordening. De wettekst van de artikelen 8.1.2 tot en met 8.1.4 is veelal beperkt tot de pgb. Waar mogelijk en zinvol, is dit ter uitwerking van de delegatiebepaling in artikel 2.9, onder d, van de wet, in de verordening uitgebreid tot de individuele voorziening in natura. Hiervoor kan ook steun gevonden worden in de tekst van de toelichting op artikel 8.1.2, waarbij is vermeld dat de in het eerste lid geregelde inlichtingenverplichting als uitgangspunt heeft dat van de jeugdige en zijn ouders aan wie een individuele voorziening of een daaraan gekoppeld pgb is verstrekt, verlangd

kan worden dat ze voldoende gegevens en inlichtingen verstrekken om het college in staat te stellen te beoordelen of het beroep op die individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb terecht is gedaan. Indien het de jeugdige of zijn ouders redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat er feiten en omstandigheden, of daarin opgetreden wijzigingen, zijn die van invloed kunnen zijn op de toekenning van de individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb, dienen zij dit onverwijld aan het college te melden. Verstrekken zij niet onverwijld uit eigen beweging of op verzoek van het college alle gevraagde inlichtingen en bewijsstukken, dan heeft dat gevolgen voor de toekenning van de voorziening of het daaraan gekoppelde pgb. Het college kan niet alleen bij een aanvraag, maar ook in andere stadia concrete informatie en bewijsstukken van de belanghebbende vragen.

Het tweede lid is geënt op artikel 8.1.4 van de wet. Ook hier is de tot de pgb beperkte reikwijdte van artikel 8.1.4 van de wet op grond van het bepaalde in artikel 2.9, onder d, van de wet uitgebreid tot de individuele voorziening in natura.

In de Jeugdwet is het toezicht op de kwaliteit belegd bij het Samenwerkend Toezicht Jeugd (STJ). Dit is een samenwerking tussen de Inspectie Jeugdzorg (IJZ), de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) en de Inspectie Veiligheid en Justitie (IVenJ). De STJ houdt toezicht op de kwaliteit van de jeugdhulp. Daarmee is dit toezicht op landelijk niveau belegd.

Toezicht op de naleving van regels is wenselijk en noodzakelijk. Toezicht op de rechtmatigheid van de jeugdhulp vindt geen basis in de Jeugdwet. Deze bevoegdheid is een verantwoordelijkheid van de gemeente zelf. Voor het aanwijzen van een toezichthouder jeugd moet een bepaling in de verordening worden opgenomen als grondslag.

Het vierde lid draagt het college op om de personen aan te wijzen die met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet zijn belast. Deze formulering omvat niet alleen de in Jeugdwet neergelegde regels en de regels die in een gemeentelijke verordening zijn opgenomen, maar ook voorwaarden die het college ter voldoening aan de wettelijke regels en verordeningen mogelijk in overeenkomsten met aanbieders heeft opgenomen.

Artikel 17. Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

Het college kan de uitvoering van de Jeugdwet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de jeugdige of zijn ouders, door aanbieders laten verrichten (artikel 2.11, eerste lid, van de Jeugdwet). Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering gebeurt, moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.12 van de Jeugdwet). Daarbij dient in ieder geval rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Om te voorkomen dat er alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening dient te houden. Hiermee wordt bereikt dat er een beter beeld ontstaat van reële kostprijs voor de activiteiten die zij door aanbieders willen laten uitvoeren. Uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is ten minste een beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen. Dit biedt een waarborg voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden.

Artikel 18. Vertrouwenspersoon

De uitvoering van dit artikel is belegd bij de landelijke organisatie Advies- en Klachtenbureau Jeugdzorg (AKJ), zodat de kwaliteitseisen die zijn afgesproken met VNG zijn geborgd.

Artikel 19. Inspraak en medezeggenschap

In dit artikel zijn bepalingen opgenomen over inspraak en medezeggenschap bij de gemeente. De mogelijkheid tot inspraak en medezeggenschap tegenover de aanbieder is al geregeld in artikel 4.2.4 e.v. van de wet.

Regeling van de inspraak en medezeggenschap is verplicht op grond van artikel 2.10 van de wet in samenhang met artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015. In artikel 2.10 (in de redactie van de Nota van wijziging op het wetsvoorstel Wmo 2015 van 12 maart 2014, kamerstukken II 22841, nr. 35) worden de artikelen 2.1.3, derde lid, en 2.5.1 van de Wmo 2015 van overeenkomstige toepassing verklaard. Ingevolge artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015 dient bij verordening te worden bepaald op welke wijze ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van deze wet.

In het eerste lid is verwezen naar de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet vastgestelde inspraakverordening. Op deze manier wordt gewaarborgd dat eenzelfde inspraakprocedure geldt voor het jeugdhulpbeleid als op andere terreinen. De inspraak geldt voor alle ingezetenen. Dit is uitdrukkelijk de bedoeling van de wetgever, omdat iedereen op enig moment aangewezen kan raken op ondersteuning. Met het vierde lid wordt het aan het college overgelaten om de exacte invulling van de medezeggenschap vorm te geven.

Artikel 20. Klachtenregeling

Naast de reguliere bezwaar- en beroepsprocedure, beschikt de gemeente Lelystad over een klachtenregeling. De klachtenregeling is niet voor bezwaren tegen de inhoud van de beschikking bedoeld. Klachten, bejegeningklachten met betrekking tot Jeugdhulp kunnen gericht zijn op het handelen van of bejegening van een medewerker van:

- de gemeente
- de zorgaanbieder(s)
- het Jeugd en Gezinsteam Lelystad

Klachten met betrekking op medewerkers van de gemeente of op de wijze van afhandeling van een melding of aanvraag als bedoeld in deze verordening worden overeenkomstig de bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht behandeld. In de Jeugdwet is de verplichting neergelegd voor jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen dat zij dienen te beschikken over een klachtenregeling waarbij klachten kunnen worden behandeld door een klachtencommissie. Dat betekent dat voor de eerste twee soorten klachten de afhandeling is voorgeschreven en verankerd in de wet.

Artikel 21. Nadere regels

Het kan noodzakelijk zijn om nadere regels te stellen op het gebied van onderwerpen die niet expliciet als onderwerp van nadere regelgeving zijn aangemerkt. In nadere regels kunnen onderwerpen uit de verordening nader worden uitgewerkt. Dit artikel biedt de grond daartoe.

Artikel 22. Intrekking oude verordening en overgangsrecht

Dit artikel bevat overgangsrecht en regelt welke verordening in een aantal situaties van toepassing is op het moment dat de nieuw verordening in werking treedt. In het tweede lid is duidelijk gemaakt dat bestaande rechten doorlopen, totdat een nieuwe beoordeling heeft plaatsgevonden. Tot slot is in lid 3 vastgelegd dat aanvragen die nog bij het college in behandeling zijn, op grond van deze verordening beoordeeld zullen worden.

Artikel 23. Inwerkingtreding en citeertitel

Het invullen van dit artikel spreekt in beginsel voor zich.

Lelystad, 11 september 2018.

*De raad van de gemeente Lelystad,
de griffier, de voorzitter,*